

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **HAMCO, s.r.o.**, se sídlem Olomouc – Město, Blažejské náměstí 97/7, IČO: 47668962, zast. Mgr. Bohdanou Šocovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Kateřinská 107/5, proti žalovanému: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: MEDIA BOHEMIA, a.s., se sídlem Praha 2, Koperníkova 794/6, IČO: 26765586, zast. JUDr. Olgou Erhartovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Šafaříkova 201/17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2016, č.j.: RRTV/2222/2016-SPM

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný udělil společnosti MEDIA BOHEMIA a.s., IČ: 26765586 podle § 18 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 231/2001 Sb.“) licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů se souborem technických parametrů Zlín 5 88,6 MHz /100 W pro program Hitrádio Orion Morava na dobu 8 let, nejdéle však do 10.10.2025 (výrok I. napadeného rozhodnutí). Druhým výrokem napadeného rozhodnutí žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Haná okruh Olomoucko prostřednictvím vysílačů s využitím souboru technických parametrů Zlín 5 88,6 MHz / 100 W. V odůvodnění napadeného rozhodnutí

žalovaný konstatoval, že na svém 10. zasedání roku 2015 vyhlásil licenční řízení se souborem technických parametrů Zlín 5 88,6 MHz / 100 W, souřadnice WGS 84: 17 39 06 / 49 13 32 se lhůtou pro doručení žádostí do 15.7.2015. Do licenčního řízení se přihlásila společnost MEDIA BOHEMIA a.s., a žalobce. Žalovaný na 21. zasedání roku 2015 rozhodl o udělení licence společnosti MEDIA BOHEMIA a.s., k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů se souborem technických parametrů Zlín 5 88,6 MHz / 100 W pro program Hitrádio Orion Morava. Proti vydanému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 26.4.2016 č.j. 8 A 19/2016 – 45 rozhodnutí žalovaného č.j. RRTV/4418/2015-SPM ze dne 18.11.2015 o udělení licence společnosti MEDIA BOHEMIA a.s., zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný v dalším řízení provedl hodnocení účastníky podaných žádostí o udělení licence podle pravidel uvedených v zákoně č. 231/2001 Sb., zejména podle skutečností významných pro rozhodování o žádostech o udělení licence uvedených v § 17 odst. 1 tohoto zákona, a podle pravidel a kritérií obsažených v Manuálu postupu rozhodování Rady o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů podle zákona č. 231/2001 Sb., (dále jen „Manuál“) ve znění ze dne 21.12.2010, který žalovaný přijal jako svůj vnitřní předpis.

Žalovaný dále uvedl, že za účelem podrobnějšího a úplnějšího posouzení žádostí účastníků řízení z pohledu skutečností významných pro rozhodnutí a zároveň pro zajištění přezkoumatelnosti rozhodnutí si předem pro jednotlivé zákonné skutečnosti a v jejich rámci stanovil dílčí kritéria. Vycházel přitom též z Manuálu, v němž s cílem respektovat a co nejefektivněji aplikovat právní názory správních soudů ukládající žalovanému mimo jiné provést vzájemné porovnání skutečností zjištěných ze žádostí o licence a vyvodit z tohoto porovnání jednoznačné závěry na základě souměřitelných kritérií uvedl přehled základních dílčích kritérií (vždy ve vztahu ke každé ze zákonných skutečností významných pro rozhodnutí), na jejichž hodnocení se v řízení zaměřuje přednostně. V souladu s vnitřním předpisem (Manuálem) přijatými pravidly pro postup v licenčním řízení žalovaný za pomoci všech (základních a podle okolností i dalších) dílčích kritérií zhodnotil míru naplnění jednotlivých skutečností významných pro rozhodnutí v žádostech obou účastníků. Provedl samostatné zhodnocení u každé skutečnosti významné pro rozhodnutí, a to pomocí základních dílčích kritérií, jakož i pomocí dalších dílčích kritérií, přičemž zároveň po seznámení se s obsahem jednotlivých žádostí o licenci a s obsahem dalších podkladů pro vydání rozhodnutí rozhodl vždy hlasováním (nadpoloviční většinou hlasů svých členů) o přidělení bodů ve vztahu ke každé žádosti a každému základnímu dílčímu kritériu v rozmezích uvedených v napadeném rozhodnutí. Body přidělené na základě těchto hlasování byly zachyceny v jednotlivých záznamech o vyhodnocení žádostí o licenci ve vztahu ke každé skutečnosti významné pro rozhodnutí (tzv. rozhodovací tabulky). Též na základě uvedeného bodového hodnocení, se zohledněním výsledků vyhodnocení dalších dílčích kritérií, prováděli pak jednotliví členové Rady uzavírající dílčí vyhodnocení každé žádosti o licenci ve vztahu k jednotlivým zákonným skutečnostem významným pro rozhodnutí, a to na stupnici nesplňuje - splňuje částečně - splňuje, přičemž výsledky hodnocení byly zaznamenávány v hodnoticím archu (záznamu vypracovaném vedoucím Úřadu Rady). Toto hodnocení bylo pak doplňováno slovními vyjádřeními jednotlivých členů Rady. Syntézou těchto objektivizovaných dílčích hodnocení dospěl žalovaný ke komplexnímu zhodnocení jednotlivých žádostí z pohledu naplnění všech významných skutečností podle § 17 zákona č. 231/2001 Sb., představujícím míru a kvalitu naplnění konkrétních zákonných požadavků (§17 odst. 1 zákona) v jednotlivých žádostech o licenci. Toto komplexní zhodnocení jednotlivých žádostí pak představovalo hlavní podklad pro rozhodování o vlastním udělení licence. Na základě všech v řízení shromážděných podkladů a po důkladném zvážení obsahu všemi účastníky řízení

podaných žádostí o udělení licence žalovaný rozhodl udělit licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Hitrádio Orion Morava prostřednictvím pozemních vysílačů s využitím souboru technických parametrů Zlín 5 88,6 MHz /100 W na dobu 8 let od právní moci tohoto rozhodnutí, nejdéle však do 10.10.2025, společnosti MEDIA BOHEMIA a.s.

V další části napadeného rozhodnutí žalovaný popsal, jakým způsobem vyhodnotil jednotlivá kritéria významná pro rozhodnutí o udělení licence u obou účastníků řízení. Po komplexním zhodnocení naplnění všech skutečností významných pro rozhodnutí dospěl žalovaný k závěru, že zkoumaná kritéria pro udělení licence ve vyšší míře naplňuje žádost společnosti MEDIA BOHEMIA a.s., která obdržela 24 bodů z 33 možných. Žalobcova žádost obdržela 23 bodů. Žadatelé byli žalovaným rozdílně hodnoceni ve čtyřech dílčích kritériích. Společnost MEDIA BOHEMIA a.s., ve vyšší míře a kvalitě naplnila zákonné kritérium dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., konkrétně dílčí kritérium podpora začínajících umělců a její lokalizace na region, když prokázala předjednané vazby na kapely z regionu, na který bude zaměřeno její vysílání, a prokázala přehled o mladých začínajících interpretech z regionu, které aktivně po vyhlášení licenčního řízení vyhledala, navázala s nimi spolupráci a doložila aktuální potvrzení této spolupráce, která je do budoucna jasně smluvna pro účely rozhlasového vysílání na Zlínsku a je v ní potvrzována konkrétní podpora konkrétních začínajících interpretů v regionu, které se jim dostane v případě udělení licence. U žalobce toto žalovaný zcela postrádal. Žadatelé byli rozdílně hodnoceni též v dílčím kritériu rozpětí cílové skupiny s ohledem na stávající programovou nabídku a vazba programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině, když žalobce po obdržení bodu za rozpětí cílové skupiny neobstál před zkoumáním žalovaného pro udělení bodu v dílčím kritériu vazba programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině, kdy nebyly nalezeny programové prvky zaměřené na především horní část (50 plus, posluchači v důchodovém věku) uvedeného širokého věkového rozmezí. Žalobce byl na rozdíl od druhého žadatele lépe ohodnocen v zákonném kritériu dle § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., když byl ohodnocen jedním bodem v dílčím kritériu předpoklady pro transparentnost převodů podílů v žadateli a s tím související předpoklady pro stálou zjištělnost koncových vlastníků. Společnost MEDIA BOHEMIA a.s., tedy obdržela v celkovém hodnocení žádosti více bodů, a žalovaný proto rozhodl o udělení licence této společnosti a zamítl žádost žalobce.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. V žalobě nejprve uvedl, že jeho aktivní legitimace k žalobě je dána tím, že byl jakožto neúspěšný účastník řízení o udělení licence, jehož žádost byla zamítnuta, napadeným rozhodnutím přímo zkrácen na svých právech. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, protože licence nebyla v rozporu s § 17 zákona č. 231/2001 Sb., udělena účastníkovi licenčního řízení, který v nejvyšší míře naplnil zákonná kritéria pro udělení licence.

Žalobce následně poukázal na povinnost žalovaného při udělování licence k provozování rozhlasového či televizního vysílání pomocí dílčích kritérií transparentně hodnotit žádosti jednotlivých žadatelů o licenci. Tato dílčí kritéria stanoví § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. Dále žalobce konstatoval, že Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 26.4.2016 č.j. 8 A 19/2016-45 žalovanému vytkl vadu předchozího rozhodnutí o udělení licence z 18.11.2015 způsobující jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Konkrétně v části hodnocení kritéria podle § 17 odst. 1 písm. e) ZRTV - přínos žadatele pro rozvoj původní tvorby, v jeho dílčím kritériu „podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“ byl žalobci přidělen jeden bod oproti vítěznému uchazeči MEDIA BOHEMIA, a.s. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce před vydáním rozhodnutí doložil splnění

kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region několika písemnými podklady o spolupráci s různými subjekty, avšak žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedené podklady pro rozhodnutí nijak nevyhodnotil. Není tedy vůbec zřejmé, jak se k jednotlivým podkladům postavil, zda měl za to, že se jedná o začínající umělce nebo o umělce s lokalizací na region či nikoliv. V odůvodnění napadeného rozhodnutí konkrétní hodnocení tohoto dílčího kritéria absentuje, a v tomto rozsahu je rozhodnutí žalovaného v podstatě nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Uvedenou úvahu považoval soud za podstatnou, a to tím spíše, že kritérium podle § 17 odst. 1 písm. e) ZRTV bylo kritériem, o němž se Rada opřela při konečném rozhodování za situace, kdy oba žadatelé dosáhli shodného počtu bodů. Podstatným pro rozhodnutí o udělení licence bylo tedy naplnění dílčího kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region. Z rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2015 rovněž není seznatelné, z jakého důvodu si Rada zvolila právě toto kritérium jako klíčové, a proč jako kritérium, ať už základní nebo dílčí, nebylo zvoleno jiné zákonné kritérium. V tomto smyslu bylo shledáno předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2015 nepřezkoumatelným i pro nesrozumitelnost, neboť v něm chybí úvahy žalovaného, z nichž by bylo možno seznat, proč rozhodl tak, jak rozhodl.

Poté, co žalobce uvedl, kolik bodů oba účastníci licenčního řízení obdrželi v rámci hodnocení jednotlivých kritérií podle rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2015 a podle napadeného rozhodnutí, vznesl námitky proti hodnocení dílčích kritérií „Hudební formát“ a „Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region.“ Konkrétně namítl, že žalovaný mu v napadeném rozhodnutí udělil za počet již vysílaných programů s obdobným formátem 0 bodů a za podíl žadatelem navrhovaných žánrů na daném území v již vysílaných programech rovněž 0 bodů. Při hodnocení dílčího kritéria „Hudební formát“ u žalobce žalovaný uvedl, že *„... odlišným prvkem proti stávajícím rockovým stanicím má být základní idea využití formátu melodický rock a blues. Právě blues pak má ve vysílání dán prostor, když je mu věnován i samotný dvouhodinový pořad. Porovnáním se současnou nabídkou rozhlasových programů na pokrytém území Rada z hlediska hudebního formátu navrhovaného žadatelem shledala, že žánr rocku je již zastoupen ve vysílání více než tři programů zachytitelných na předmětném území, žánr blues pak není zastoupen v takové míře, aby mohl být v tomto dílčím kritériu přidělen bod. Hudební formát není na daném území neobvyklý a nesplňuje požadavky Manuálu.“*

Manuál k přínosu hudebního formátu, resp. hudebních žánrů uvádí, že srovnává žádost o licenci (tj. projekt) navrhovaného hudebního formátu a počet programů s obdobným formátem. Méně než 3 obdobné programy znamenají udělení bodu, méně než jeden pak udělení dvou bodů- navrhovaný projekt je pak v oblasti hudebního formátu zcela jedinečný.

Žalobce hudební formát vymezil jako melodický rock a blues. Oba žánry postavil vedle sebe. V napadeném rozhodnutí je tak logický rozpor v tvrzení, že žánr rocku je již zastoupen (= není neobvyklý) a proti tomu žánr blues pak není zastoupen v takové míře, aby mohl být v tomto dílčím kritériu přidělen bod. Žalobci není zřejmé, jak si má vyhodnotit závěr Rady, že na daném území je rocku moc, proto nepřidělí bod, a blues zase není tolik, proto nedá bod. Klade otázku, k čemu se vztahuje závěr Rady, že hudební formát není neobvyklý, když Rada sama v této souvislosti tvrdí, že blues není zastoupen. Logický výklad by měl znít tak, že pokud je blues samostatným hudebním žánrem (vedle rocku) a není na daném území zastoupen, potom jde o neobvyklý hudební žánr, což by mělo být promítnuto v příslušném bodovém hodnocení.

Žalobce má za to, že oba uchazeči o licenci vysílají hudební rádio, avšak prvky neobvyklosti lze u dílčího kritéria Hudební formát nalézt pouze u žalobce. Kritérium „Hudební formát“, dílčí kritérium „počet již vysílaných programů s obdobným formátem“, za který mohou být přiděleny až 2 body, žalobce splnil u žánru blues, a měl mu proto být správně přidělen jeden bod (u žánru rock žalobce s napadeným rozhodnutím nepolemizuje). Nepřidělení jednoho bodu žalobci za nesplnění tohoto kritéria tak bylo neoprávněné.

Co se týče kritéria Přínos žadatele pro rozvoj původní tvorby, resp. dílčího kritéria „Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“, žalobce namítl, že oproti předchozímu zrušenému rozhodnutí žalovaného z 18.11.2015 mu byl za nesplnění tohoto dílčího kritéria ubrán jeden bod. Hodnocení tohoto dílčího kritéria je přitom stěžejní, neboť ubráním jednoho bodu žalobci žalovaný v podstatě dosáhl stavu, kdy zde není rovnost bodového hodnocení mezi oběma uchazeči o licenci.

V předchozím zrušeném rozhodnutí z 18.11.2015 žalovaný přidělení jednoho bodu žalobci opřel o jeho programové schéma žalobce. Poté, co soud vytkl žalovanému vady spočívající v pominutí části spisu, žalovaný nově odůvodnil napadené rozhodnutí s odkazem na Manuál tím, že žádost žalobce neobsahovala žádné předjednané spolupráce s regionálními začínajícími umělci. Vítězný uchazeč, jemuž žalovaný za toto dílčí kritérium udělil dva body, doložil předjednanou spolupráci s kapelou Mistake a s kapelou Fish & Fish. Pokud jde o lokalizaci na region, s ohledem na bydliště členů kapel je však možné za regionální zlínskou kapelu považovat pouze Mistake (Zlín a Napajedla). Kapela Fish & Fish je kapelou z Rožnova pod Radhoštěm, který je vzdálenostně od Zlína dvakrát dále než Kroměříž, což žalovaný žalobci výslovně vytkl jako nedostatek vzhledem k nesplnění kritéria lokalizace na region.

Ke skupině Reflexy žalovaný uvedl, že není začínající kapelou, F.T. PRIM – moderní trampfolk není z regionu Zlín a okolí, kapela O5 a Radeček není začínající a není z regionu. Ke sdělení F. F. z V. (okres Zlín) pak žalovaný uvedl, že pochází z roku 2014. Protože žalovaný nepopřel, že by nešlo o začínajícího umělce, vadilo tedy pouze datum tohoto sdělení (4.12.2014). V této souvislosti žalobce namítl, že licenční řízení bylo vyhlášeno dne 2.6.2015 a lhůta pro podání žádosti o udělení licence byla stanovena na 15.7.2015. Ke dni termínu pro podání nabídek tedy bylo sdělení F. F. půl roku staré. Pokud jde o hodnocení kritéria „podpora začínajících umělců“, dle mínění žalobce není na místě hodnotit stáří dokumentů předložených v licenčním řízení. Hodnocení by mělo směřovat k tomu, zda se jedná o začínajícího umělce. Žalobce připouští, že kapela Reflexy s ohledem na délku jejího působení na umělecké scéně není začínající, ale vztahovat hodnocení, zda u F. F. jde nebo nejde o začínajícího umělce, k datu jím vystaveného potvrzení, je vyloženě zavádějící. Žalobce poukazuje na to, že kapela Mistake sice vydala první album 6.4.2012, ale její členové vystupovali již předtím v jiných formacích. F. F. byl třikrát v semifinále regionální soutěže Czechtalent Zlín (2011, 2012, 2013), obsadil 2. místo v Hitparádě rádia Čas se singlem Jaro (vydáno v roce 2014) a první CD vydal v roce 2016.

Pokud jde o požadavek na předjednání spolupráce s konkrétními začínajícími umělci, žalobce namítl, že Manuál nehovoří výslovně o předjednání spolupráce ve smyslu uzavření smlouvy či dohody, ale hovoří o tom, že Rada zkoumá, „zda si žadatel vytvořil dostatečné podmínky pro splnění deklarovaných záměrů v oblasti původní tvorby, zejména zda navázal příslušné vztahy s odpovídajícími uměleckými partnery.“ Žalovaný v Manuálu vytyčil dodržování určitých zásad rozhodování. Kromě rozhodování v souladu se zákonem má být při rozhodování kladen důraz na pravidla logické úvahy tak, aby nedošlo k překročení (ani

zúžení) mezi správního uvážení. Žalobce namítá, že ze samotného označení kategorie „začínajících umělců“ je zjevné, že nejde o žádnou předem danou kategorii z hlediska okruhu jí obsažených členů, ale že tato kategorie doznává v čase značných změn, co se týče jejích subjektů.

Při zohlednění všech shora uvedených argumentů má žalobce za to, že v porovnání s vítězným uchazečem v rámci dílčího kritéria „podpora začínajících umělců a její lokalizace za region“ doložil splnění kritéria ve stejném rozsahu jako vítězný uchazeč. V rámci bodového hodnocení tudíž není dán důvod hodnotit vítězného uchazeče dvěma body oproti nula bodům žalobce. V předchozím zrušeném rozhodnutí žalovaný shledal důvod pro přidělení 1 bodu žalobci, což se v celkovém bodovém hodnocení projevilo shodným počtem 24 bodů obou uchazečů o licenci. Přehodnocení původního stanoviska a nepřidělení žádného bodu u tohoto dílčího kritéria v napadeném rozhodnutí podstatně ovlivnilo závěr žalovaného o udělení licence, nebylo učiněno na základě vyhodnocení splnění doložených kritérií, ale budí podezření, že při rozhodování žalovaného došlo k svévoli a vybočení z mezí daných správním uvážením.

V případě, že by mu nebyly bezdůvodně a nezákonně odečteny body u kritérií dle § 17 odst. 1 písm. c) a písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., získal by žalobce v rámci licenčního řízení celkově až 26 bodů, zatímco žadatel MEDIA BOHEMIA, a.s., by získal pouze 24 bodů, event. pokud by byli oba žadatelé v rámci kritéria podle písm. e) hodnoceni rovnocenně, i kdyby oba získali po 0 bodech, i potom by měl žalobce být hodnocen o jeden bod lépe než vítězný uchazeč (23:24). Žalobce tak byl nejúspěšnějším žadatelem v rámci licenčního řízení, a licence proto měla být udělena jemu.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že při svém rozhodování bral žánr blues na daném území jako neobvyklý hudební žánr, který zde není zastoupen, což je znát mimo jiné i z rozhodovacích tabulek. Žalobce ovšem uvedl, že základem hudební programové skladby jeho programu je rocková hudba s využitím formátu melodický rock a blues. Na veřejném slyšení nařízeném k licenčnímu řízení uvedl, že žánr blues bude zastoupen přibližně z deseti procent z hudebního vysílání, zatímco rock bude představovat 90 procent z hudebního vysílání. Proto byl rock brán u navrhovaného programu jako v naprosté většině převažující hudební žánr a u dílčího kritéria nebyl žalobce hodnocen bodem, neboť na území pokrytém signálem vysílače již vysílají více jak 2 programy, jejichž formát lze označit jako obdobný formátu programu žadatele a orientují se na rockovou hudbu: programy ROCK MAX, Rádio Beat, a program Rádio Zlín. Žalovaný tímto srovnáním dospěl k tomu, že obdobné na rock orientované programy jsou již v regionu vysílány. Tvrzená nelogičnost odůvodnění napadeného rozhodnutí pak plyne z jeho chybného jazykového pochopení, kdy se žalobcem citovaná část věty o zastoupení žánru blues vztahuje k obsahu žánru blues v navrhovaném programu žalobce, nikoliv k zastoupení žánru blues na území vysílání, což je zřejmé mimo jiné i z toho, že jinak by dané hodnocení kritéria a jeho hodnocení bylo zcela nelogické. Žalovaný dodal, že stejným způsobem hodnotil dané dílčí kritérium již v předchozím rozhodnutí ve věci samé, kde žalobce daný přístup nijak nerozporoval.

K žalobním námitkám, jež se upínají k posouzení zákonného kritéria dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., tedy přínosu pro rozvoj původní tvorby, kdy žalobce nebyl v dílčím kritériu Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region ohodnocen žádným bodem ze dvou možných, žalovaný uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil, proč byli žadatelé ohodnoceni rozdílně. Žalobce rozporuje, zda kapela Fish & Fish, se kterou

doložil vítězný žadatel spolupráci, splňuje kritérium lokalizace na region, když pochází z Rožnova pod Radhoštěm. Žalovaný k tomu podotkl, že v napadeném rozhodnutí bylo ve vztahu ke Kroměříži (na kterou žalobce v žalobě upozorňuje jako na město bližší Zlínu než Rožnov pod Radhoštěm) uvedeno hodnocení pouze v tom smyslu, že v textu (potvrzení) skupiny 05 a Radeček (tedy kapely, která funguje na české scéně přes dvacet let) se mluví o zajištění vysílání programu žadatele na Kroměřížsku, zřejmě z toho důvodu, že daný dopis byl uveden mezi doloženou dokumentací žalobce již ve zcela jiném licenčním řízení s vysílačem v Kroměříži. Pokud by byla žalobcem předložena domluvená aktuální spolupráce s kapelou z Kroměříže, nebylo by toto jako vada nijak vytknuto, stejně jako nebyl rozporován Rožnov pod Radhoštěm jako kapela lokalizovaná na region.

Ve vztahu ke sdělení o spolupráci žalobce s F. F. z V. žalovaný uvedl, že ve své praxi přistupuje k předmětnému dílčímu kritériu konzistentně tak, že pro licenční řízení vyžaduje aktuálně doložené spolupráce, a to nejen pro toto dílčí kritérium, ale i pro dílčí kritéria ostatní. Rada vyžaduje doložení spolupráce přímo k vyhlášenému licenčnímu řízení, ke spolupracím sjednaným k jinému licenčnímu řízení na kmitočet z jiného vysílače se starším datem musí Rada přistoupit jako k neúčelným, protože nebyly domluveny ani sjednány za účelem vysílání daného programu a na daném kmitočtu, o který se jedná v licenčním řízení. Proto má relevanci hodnotit „stáří“ dokumentů předložených v licenčním řízení vedle hodnocení toho, zda se jedná či nejedná o začínající umělce a vedle hodnocení lokalizace začínajících interpretů na region. Manuál sice nehovoří výslovně o předjednání spolupráce ve smyslu uzavření smlouvy či dohody, ale výslovně hovoří o tom, že Rada zkoumá, zda si žadatel vytvořil dostatečné podmínky pro splnění deklarovaných záměrů v oblasti původní tvorby, zejména zda navázal příslušné vztahy s odpovídajícími uměleckými partnery. Jediným způsobem, jakým lze v režimu bodového hodnocení přezkoumatelně hodnotit žádosti různých účastníků, je hodnocení doložení spoluprací vztahujících se přímo k danému licenčnímu řízení. Vyžadováním doložených aktuálních předjednaných spoluprací a hodnocením dílčího kritéria dle výše zmíněného postupu proto nemohlo dojít k překročení mezi správního uvážení.

Žalobce k danému dílčímu kritériu doložil poděkování skupiny Reflexy, které pochází z roku 2014 (tato kapela se navíc nedá vzhledem k více než dvacetiletému působení označit za začínající kapelu), sdělení F. F. z V. pochází z roku 2014, F.T. PRIM - moderní trampfolk Brno působí mimo region Zlína a okolí, v textu dopisu od skupiny 05 a Radeček (kapela působící na české scéně přes dvacet let, pocházející ze Šumperka), navíc také staršího data, než kdy bylo vyhlášeno předmětné licenční řízení, se pak mluví o možnosti zajištění vysílání Rádía Haná na Kroměřížsku, nikoliv na Zlínsku. Vítězný žadatel naopak prokázal předjednané vazby na kapely z regionu, na který bude zaměřeno jeho vysílání. Žalobce pro účely předmětného licenčního řízení žádnou takovou nově sjednanou spolupráci nedoložil. Vítězný žadatel prokázal přehled o mladých, začínajících interpretech z regionu, které aktivně po vyhlášení licenčního řízení na kmitočet Zlín 88,6 MHz vyhledal, navázal s nimi spolupráci a na rozdíl od žalobce naprosto transparentně doložil aktuální potvrzení této spolupráce, která je do budoucna jasně smluvna pro účely rozhlasového vysílání na Zlínsku a je v ní potvrzována konkrétní podpora konkrétních začínajících interpretů v regionu, které se jim dostane v případě udělení licence k provozování rozhlasového vysílání danému žadateli. Žalovaný tak nemohl ohodnotit žalobce v tomto dílčí kritériu udělením bodu. V napadeném rozhodnutí žalovaný plně dostal požadavkům plynoucím z rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 8 A 19/2016 - 45 a vyjádřil se k dokumentaci předložené žalobcem.

Žalovaný je toho názoru, že naplnil veškeré požadavky na zákonnost a přezkoumatelnost správního rozhodnutí. Zohlednil veškeré relevantní skutečnosti, které jsou seznatelné z rozhodnutí a tabulek, jež tvořily podklady pro rozhodnutí Rady v předmětné věci. Hodnocení žalovaného nevybočilo ze zákonných mezí a z mezí správního uvážení.

Osoba zúčastněná na řízení v písemném vyjádření k věci samé uvedla, že žalobcovo tvrzení o tom, že v rámci licenčního řízení mu mělo být za hudební formát uděleno víc bodů než společnosti MEDIA BOHEMIA a.s., tj. 1 bod, postrádá oporu jak ve spisovém materiálu, tak v logickém výkladu. Pokud má konkrétní žánr (blues) vymezen zamýšlený prostor v rámci celkového vysílacího času žalobce nejvíce 10 procent, není možno mluvit o hudebním žánru postaveném vedle majoritního žánru (melodický rock). Může se jednat pouze o zpestření hudebního formátu. Tuto skutečnost potvrdil i sám žalobce na veřejném slyšení nařízeném k licenčnímu řízení.

Pokud jde o žalobní námitky týkající se dílčího hodnotícího kritéria „podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“, v této části osoba zúčastněná na řízení podotkla, že ze spisového materiálu jasně vyplývá, že jednoznačným a nezpochybnitelným způsobem doložila splnění požadavku, zda si vytvořila dostatečné podmínky pro splnění deklarovaných záměrů, zejména o tom, že navázala příslušné vztahy s odpovídajícími uměleckými partnery. Splnění této podmínky osoba zúčastněná na řízení prokázala jak u skupiny Fish & Fish, tak u skupiny Mistake. Námitka žalobce, že Fish & Fish je kapelou z Rožnova pod Radhoštěm, je bezpředmětná, jelikož lokalizace kapel působících v rámci Zlínského kraje, ať už to byla Kroměříž nebo Rožnov pod Radhoštěm, nebyla žalovaným v řízení zpochybňována. Pokud jde o námitku směřující ke skupině Mistake, tu považuje osoba zúčastněná na řízení rovněž za bezpředmětnou, jelikož relevantní časový okamžik z pohledu jak práva, tak i odborné veřejnosti, bývá okamžik prvního zveřejnění původní tvorby, tedy například vydání debutového nosiče, tj. 6.4.2012. Stavět hodnocení na kritériu, jak dlouho daný umělec zdokonaluje své dovednosti, je objektivně neměřitelné. Osoba zúčastněná na řízení na rozdíl od žalobce rozhodné skutečnosti doložila potvrzením o spolupráci s kapelou MISTAKE ze dne 7.7.2015 a potvrzením o spolupráci s kapelou Fish & Fish ze dne 30.6.2015. Požadavky na hodnocení dle daného dílčího kritéria tak splnila komplexním a transparentním způsobem.

Z výše uvedených důvodů je osoba zúčastněná na řízení toho názoru, že by soud měl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci i osoba zúčastněná na řízení na svých dosavadních procesních stanoviscích. Žalobce při jednání před soudem odkázal na písemné vyhotovení žaloby a shrnul podstatu uplatněných žalobních bodů. Doplnil, že pro něj bylo překvapivé, když mu žalovaný v napadeném rozhodnutí při hodnocení kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region po posouzení písemných důkazů nepřidělil žádný bod, zatímco v předchozím zrušeném rozhodnutí žalobce obdržel jeden bod, aniž by Rada vzala písemné podklady vůbec v potaz. Pokud jde o uvedené kritérium, byly nabídky obou uchazečů v zásadě rovnocenné. Rozhodování Rady, jak už předjímala v předchozím zrušeném rozhodnutí, proto mělo spočívat na posouzení kritéria rozmanitosti tvorby, a v tomto směru byla žalobcova nabídka kvalitativně lepší než nabídka vítězného uchazeče.

Žalovaný při jednání před soudem odkázal na písemné vyjádření k žalobě a dodal, že doklady, které žalobce předložil k prokázání splnění kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region, byly datovány přede dnem, kdy bylo vyhlášeno licenční řízení.

Z úřední činnosti je navíc žalovanému známo, že stejné doklady byly žalobcem předloženy ve zcela jiném licenčním řízení. Co se týče druhého dílčího kritéria, jehož hodnocení je žalobcem namítáno, žalovaný musel přihlížet k zastoupení jednotlivých žánrů ve vysílání. Protože žalobce uvedl, že ve svém programu bude vysílat rockový formát se zastoupením blues, žalovaný vymezila blues jako samostatný žánr, který by mohl být brán v tomto kritériu v potaz. Ve veřejném slyšení na to byl žalobce zvláště dotazován a uvedl, že bude vysílat z 90 % rock a z 10 % blues. Proto v tomto případě nemohlo být přistoupeno k udělení bodu.

Osoba zúčastněná na řízení při jednání před soudem rovněž odkázala na své písemné vyjádření k věci samé a uvedla, že se ztotožňuje s názorem žalované a souhlasí s jejím návrhem, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud při ústním jednání rozhodl, že nebude doplňovat dokazování žalobcem navrženými důkazy, neboť dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě důkazů provedených v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise; provádění jakýchkoliv dalších důkazů proto soud shledal nadbytečným.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., licenci uděluje Rada v řízení o udělení licence (dále jen "licenční řízení"). Licence opravňuje provozovatele vysílání k rozhlasovému a televiznímu vysílání v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem a jinými právními předpisy. Licence vstupuje v platnost dnem, kdy rozhodnutí Rady nabylo právní moci s výjimkou případu podle § 18 odst. 2.

Podle § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí

- a) ekonomickou, organizační a technickou připravenost žadatele k zajištění vysílání, včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, pokud v této oblasti podnikal,
- b) transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatele,
- c) přínos programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového nebo televizního vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým nebo televizním vysíláním pokryto,
- d) zastoupení evropské tvorby (§ 42), tvorby evropských nezávislých producentů a současné tvorby (§ 43) v navrhované programové skladbě televizního vysílání, jde-li o licenci k televiznímu vysílání,
- e) přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby,
- f) v televizním vysílání připravenost žadatele opatřit určité procento vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky pro sluchově postižené,
- g) přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V žalobě podané proti napadenému rozhodnutí žalobce citoval některé ze závěrů, k nimž dospěl zdejší soud v rozsudku ze dne 26.4.2016 č.j. 8 A 19/2016 – 45. Je třeba zdůraznit, že tyto závěry se upínají výlučně k předchozímu rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2015 č.j. RRTV/4418/2015-SPM, jež bylo v rámci soudního přezkumu uvedeným rozsudkem zrušeno. Závěr soudu o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného ze dne

18.11.2015 č.j. RRTV/4418/2015-SPM z důvodu nevypořádání podkladů, které žalobce v průběhu licenčního řízení předložil za účelem prokázání splnění kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region, tedy nelze vztáhnout na později vydané napadené rozhodnutí, v němž žalovaný, vázán právním názorem soudu vysloveným ve zrušovacím rozsudku, již tyto podklady v dostatečném rozsahu vyhodnotil.

V napadeném rozhodnutí také žalovaný neupřednostnil jako klíčové pro rozhodnutí o udělení licence naplnění dílčího kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region, jak tomu bylo v předchozím zrušeném rozhodnutí ze dne 18.11.2015, neboť při novém posouzení věci nenastala situace, že by oba žadatelé o licenci dosáhli shodného počtu bodů. Žalovaný proto nebyl povinen zdůvodňovat (a ani to v napadeném rozhodnutí neučinil), z jakého důvodu právě toto kritérium zvolil jako klíčové, a proč jako klíčové kritérium nebylo zvoleno jiné zákonné kritérium. Nezdůvodnění tohoto postupu, který žalovaný uplatnil pouze při vydání předchozího rozhodnutí ze dne 18.11.2015, zdejší soud v rozsudku ze dne 26.4.2016 č.j. 8 A 19/2016 – 45 rovněž označil za vadu způsobující nesrozumitelnost tohoto rozhodnutí, a tím i jeho nepřezkoumatelnost. Napadené rozhodnutí takovou vadou stíženo být nemůže, neboť žalovaný v dalším řízení postupoval odlišně, posoudil žalobcem předložené důkazy a na základě jejich hodnocení dospěl k jinému bodovému hodnocení účastníků licenčního řízení.

Žalobcovo tvrzení o nepředvídatelnosti postupu žalovaného, který žalobci v řízení, jež následovalo po vydání zrušovacího rozsudku ze dne 26.4.2016 č.j. 8 A 19/2016 – 45, po vyhodnocení jím předložených podkladů neudělil v rámci hodnocení dílčího kritéria „Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“ žádný bod, ačkoliv tak v předchozím rozhodnutí ze dne 18.11.2015 učinil, nemůže obstát. K udělení jednoho bodu za naplnění uvedeného dílčího kritéria došlo rozhodnutím žalovaného, které se nevypořádalo s relevantními důkazy, nebylo v tomto směru přezkoumatelným způsobem odůvodněno, a žalobce již proto nemohl legitimně očekávat, že mu žalovaný v dalším řízení za naplnění uvedeného dílčího kritéria nutně opět udělí jeden bod. Bodové hodnocení za (ne)splnění uvedeného dílčího kritéria je v napadeném rozhodnutí řádně odůvodněno s poukazem na vyhodnocení předložených dokladů, jemuž soud nemá co vytknout.

Soud neshledal opodstatněnými námitky, jimiž žalobce brojí proti způsobu hodnocení dílčího kritéria „Hudební formát“ žalovaným, resp. proti tomu, že mu žalovaný v napadeném rozhodnutí udělil za počet již vysílaných programů s obdobným formátem 0 bodů a za podíl žadatelem navrhovaných žánrů na daném území v již vysílaných programech rovněž 0 bodů. V rámci hodnocení tohoto dílčího kritéria žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl následující: *„Základem hudební programové skladby Rádio Haná Olomoucko je rocková hudba širokého dobového spektra (rock s přesahy, priorita pro jižanský melodický rock a blues). Hudební část je základní pointou programové skladby odpojovaného programu pro Zlín, tvoří většinu programu. Odlišným prvkem oproti stávajícím rockovým stanicím má být základní idea využití formátu melodický rock a blues. Právě blues pak má ve vysílání dán prostor, když je mu věnován i samostatný dvouhodinový pořad. Porovnáním se současnou nabídkou rozhlasových programů na pokrytém území Rada z hlediska hudebního formátu navrhovaného žadatelem shledala, že žánr rocku je již zastoupen ve vysílání více než tří programů zachytitelných na předmětném území, žánr blues pak není zastoupen v takové míře, aby mohl být v tomto dílčím kritériu přidělen bod. Hudební formát žadatele není na pokrytém území neobvyklý a nesplňuje požadavky Manuálu, což Rada promítla do nulového hodnocení kritéria, když nebyl udělen bod ani za dílčí kritérium počet již vysílaných programů s obdobným formátem, ani za podíl žadatelem navrhovaných žánrů na daném území v již*

vysílaných programech.“ Lze připustit, že souvěti „...*žánr blues pak není zastoupen v takové míře, aby mohl být v tomto dílčím kritériu přidělen bod.*“ je poměrně strohé, nicméně v kontextu celého hodnocení je jeho smysl jasný. Žalovaný tím nepochybně vyjádřil svůj závěr, že *žánr blues není v žalobcem navrženém programu zastoupen v natolik významném rozsahu, aby k němu mohlo být při bodovém hodnocení přihlédnuto.*

Tento závěr má plnou oporu ve spisovém materiálu. Podle stenografického záznamu veřejného slyšení konaného dne 22.9.2015 programový ředitel Radia Haná Marek Berger na dotaz, jakou procentuální část z celkového obsahu rozhlasového vysílání bude zahrnovat žánr blues, odpověděl, že v kontinuální formě je to každodenní pořad blues rock v rozsahu 120 minut, takže s přesahy v průběhu dne je to orientačně 10 %. V tabulce bodového hodnocení (nadepsané „Zlín 88,6 MHz – žánry a formát“), která je rovněž součástí správního spisu, žalovaný kalkuloval s údajem pro žalobce ještě příznivějším, když vycházel z toho, že žánr blues bude tvořit 1/8 žalobcova vysílání a zbývajících 7/8 bude připadat na rock.

S ohledem na převažující zastoupení rocku v žalobcem navrženém programu je třeba přisvědčit žalovanému, že žalobcův hudební formát není v dané lokalitě neobvyklý či dokonce ojedinělý. Na území pokrytém signálem předmětného vysílače už vysílá několik programů jiných provozovatelů rozhlasového vysílání, jejichž formát je obdobný formátu žalobce, protože v něm podstatnou část rovněž tvoří rock (jedná se například o programy ROCK MAX, Rádio Beat, Rádio Zlín či Fajn Radio Hity). Vzhledem k této skutečnosti, kterou žalobce nezpochybnil žádnou relevantní námitkou, nemohl být žalobci v souladu s Manuálem udělen žádný bod za dílčí kritérium „Počet již vysílaných programů s obdobným formátem,“ protože dle Manuálu se jeden bod uděluje pouze v případě, jsou-li zjištěny méně než 3 obdobné programy (2 body náleží žadateli, jestliže je jeho hudební formát zcela jedinečný, tj. neexistuje-li na daném území žádný obdobný program).

Co se týče podílu žadatelem navrhovaných žánrů na daném území v již vysílaných programech, za který lze dle Manuálu udělit 0 – 2 body, žalobce opakovaně poukazuje na to, že blues jakožto samostatný hudební žánr, který má být součástí jím vysílaného programu, není na daném území ve vysílaných programech zastoupen, a proto se jedná o neobvyklý hudební žánr, což podle něj mělo být promítnuto v příslušném bodovém hodnocení. Je pravdou, že blues jako hudební žánr není na daném území v již vysílaných programech zastoupen, o čemž svědčí i výše zmíněná tabulka bodového hodnocení „Zlín 88,6 MHz – žánry a formát“, která je součástí správního spisu. Žalobce však v rámci své argumentace zcela pomíjí to, že převažující část jeho vysílání měla tvořit rocková hudba a nikoliv blues (k procentuálnímu zastoupení blues v žalobcově vysílání viz výše). Tato skutečnost má podle Manuálu zásadní vliv právě na hodnocení podílu žadatelem navrhovaných *žánrů* (tedy nikoliv jednoho konkrétního žánru, ale všech jím navrhovaných žánrů) na daném území v již vysílaných programech. Podle Manuálu se totiž poměruje „podíl žánrů uvedených v projektu a podíl žánrů již vysílaných na daném území, kdy základem je součet podílů konkrétního žánru v každém jednotlivém programu a součin koeficientu, který odpovídá zachytitelnosti daného programu.“ Pokud je výsledný součet nižší nebo roven 150 %, je přínos hodnocen jedním bodem, a je-li součet nižší nebo roven 50 %, je přínos vyhodnocen dokonce dvěma body. Z tohoto poměrně složitě vyjádřeného postupu plyne, že výsledný procentuální údaj, jenž je rozhodný pro bodové hodnocení, vypovídá o podílu *všech jednotlivých žánrů*, přičemž na jeho výši má zásadní vliv to, zda převažující žánr žadatele (jímž je v případě žalobce rock) na daném území převažuje v již vysílaných programech či nikoliv. Jinak řečeno, každý žánr je sice nejprve posuzován jednotlivě, ale konečný výsledek je součtem procentuálních zastoupení všech žadatelem navržených žánrů.

V souzené věci žalovaný v tabulce bodového hodnocení „Zlín 88,6 MHz – žánry a formát“ zohlednil, že žánr blues na daném území nikdo dosud nevysílá, a podíl tohoto žánru proto u žalobce vypočetl v bodově nejvýhodnější hodnotě 0 %. Současně však procentuálně vyčíslil podíl žánru rock, který má představovat 7/8 žalobcova hudebního vysílání, na 473 % (poznámka soudu: v případě, že se mělo jednat o 7/8 z hodnoty 576 %, což je údaj odpovídající součtu podílů tohoto žánru v již vysílaných programech, měl výsledek správně činit 504 %). Sečtením hodnoty 0 % (pro žánr blues) a 473 % (pro žánr rock) dospěl žalovaný ke konečnému výsledku 473 %, za který dle výše zmíněných pravidel Manuálu nebylo možné přidělit žalobci ani jeden bod.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí nepopíral existenci blues jako samostatného hudebního žánru, ani netvrdil, že tento žánr již je zastoupen v programech jiných provozovatelů rozhlasového vysílání, které jsou na daném území zachytitelné. Žalovaný si byl vědom toho, že žánr blues na daném území dosud nikdo nevysílá, v rámci hodnocení podílu žalobcem navrhovaných *žánrů* v již vysílaných programech však musel vzít v souladu s Manuálem v potaz tu skutečnost, že převažujícím žánrem v žalobcem navrhovaném programu je rock, který je vysílán ve valné většině programů zachytitelných na daném území. V kontextu výše uvedeného se závěr žalovaného, že žánr blues není (míněno v žalobcem navrženém programu, nikoliv v programech již vysílaných na daném území) zastoupen v takové míře, aby mohl být v tomto dílčím kritériu (žalobci) přidělen bod, jeví jako zcela srozumitelný a nerozporný. Způsob, jakým uvedený závěr interpretuje žalobce v podané žalobě (.. na daném území je rocku moc, proto Rada žalobci nepřidělí bod, a blues zase není tolik, proto mu nedá bod.), je vskutku nelogický a nedává žádný smysl.

Lze shrnout, že nepřidělení bodu žalobci za dílčí kritérium „Hudební formát“, v jehož rámci žalovaný posuzoval počet již vysílaných programů s obdobným formátem a podíl žadatelem navrhovaných *žánrů* na daném území v již vysílaných programech, nebylo neoprávněné. Tento postup má oporu ve skutkových zjištěních žalovaného a byl též zcela v souladu s Manuálem.

Důvodné nejsou ani námitky vztahující se k vyhodnocení zákonného kritéria „Přínos žadatele pro rozvoj původní tvorby“, resp. jeho dílčího kritéria „Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“ žalovaným. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je nepodstatné, že v předchozím rozhodnutí ze dne 18.11.2015 žalovaný naplnění tohoto dílčího kritéria žalobcem bodově ohodnotil jinak (tehdy udělil žalobci 1 bod). Jak dovodil zdejší soud ve zrušovacím rozsudku ze dne 26.4.2016 č.j. 8 A 19/2016 – 45, rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2015 se vůbec nevypořádalo s relevantními důkazy, které se daného dílčího kritéria týkají, nebylo v tomto směru řádně odůvodněno, a bylo tudíž nepřezkoumatelné. K bodovému hodnocení daného dílčího kritéria v rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2015 proto není možné přihlížet, a nelze jím ani poměřovat správnost posouzení téhož kritéria v napadeném rozhodnutí.

Žalovaný při rozhodování v dané věci vyšel ze zjištění, že vítězný uchazeč v řízení o udělení licence předloženými doklady prokázal předjednání spolupráce se začínajícími regionálními kapelami Mistake a Fish & Fish. K námitce žalobce, že kapela Fish & Fish pochází z Rožnova pod Radhoštěm, který je vzdálenostně od Zlína dvakrát dále než Kroměříž, soud uvádí, že Rožnov pod Radhoštěm leží ve Zlínském kraji, což nepochybně dokládá vztah kapely Fish & Fish ke zlínskému regionu. Poznámka žalobce o tom, že Kroměříž je Zlínu mnohem blíže než Rožnov pod Radhoštěm, na tom nemůže nic změnit.

Navíc není pravdou, že by žalovaný v napadeném rozhodnutí popíral splnění kritéria lokalizace na daný region u umělců působících v Kroměříži. Žalovaný při posouzení žalobcem předloženého potvrzení skupiny 05 a Radeček toliko konstatoval, že se v něm mluví o *zajištění vysílání programu žalobce na Kroměřížsku a nikoliv na Zlínsku*, čímž vyjádřil, že dané potvrzení se vzhledem ke svému obsahu zjevně týká jiného licenčního řízení, jehož předmětem bylo vysílání z vysílače v Kroměříži. Pokud jde o potvrzení skupiny 05 a Radeček, žalovaný k němu právem nepřihlížel ze zcela jiného důvodu – tato skupina nepochází ze zlínského regionu, ale ze Šumperka, a navíc se nejedná o začínající skupinu, neboť na české scéně působí přes dvacet let (což žalobce nepopřel).

Tvrzení žalobce, že členové kapely Mistake před vydáním prvního alba kapely (6.4.2012) vystupovali v jiných formacích, je pro posouzení dané věci zcela irrelevantní. Vítězný uchazeč v řízení o licenci dokládal spolupráci s kapelou Mistake, a nikoliv s jinými soubory, ve kterých snad dříve působili členové této kapely, a proto je na místě zkoumat pouze to, zda začínajícím umělcem, resp. uměleckým tělesem s vazbou na příslušný region je právě kapela Mistake.

V rámci posouzení dokladů, jimiž žalobce hodlal prokázat naplnění dílčího kritéria „Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“, žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že: *„Žádný bod Rada tomuto žadateli nepřiznala za naplnění kritéria podpory začínajících umělců a její lokalizace na region, jelikož jeho žádost neobsahovala žádné předjednané spolupráce s regionálními začínajícími umělci. Jak je uvedeno v Manuálu, Rada posuzuje, zda si žadatel vytvořil dostatečné podmínky pro splnění deklarovaných záměrů v oblasti původní tvorby, zejména zda navázal příslušné vztahy s odpovídajícími uměleckými partnery. Poděkování skupiny Reflexy pochází z roku 2014 (tato kapela se navíc nedá vzhledem k více než dvacetiletému působení označit za začínající kapelu a poukazování na ni jako na začínajícího interpreta se tak jeví pro účely daného dílčího kritéria jako bezpředmětné), sdělení F. F. z V. pochází také z roku 2014, F.T. PRIM - moderní trampfolk Brno pak není z regionu Zlína a okolí, v textu dopisu od skupiny 05 a Radeček (kapela působící na české scéně přes dvacet let, pocházející ze Šumperka) se pak mluví o možnosti zajištění vysílání Rádía Haná na Kroměřížsku, nikoliv na Zlínsku. Rada tak v žádosti postrádala domluvenou spolupráci či přehled uvažovaných kapel vhodných pro spolupráci v lokalitě zamýšleného vysílání, vzhledem k tomu nemohla ani ocenit, že bylo uvedeno, že Rádio Haná Olomoucko hodlá po vzájemné dohodě do svého programu zařazovat alba a demo snímky hudebních skupin, pokud ty o to projeví zájem na základě programových anotací, a že do programu budou zařazovány také bluesové kapely, o které v současné době vzrůstá zájem posluchačů (ani spolupráce s žádnou bluesovou kapelu nebyla do spisu doložena).“* Správnost tohoto posouzení, které soud považuje za zcela srozumitelné a logické, žalobce svými námitkami nevyvrátil. Ničím nezpochybnil zjištění žalovaného, že skupina Reflexy se nedá vzhledem k více než dvacetiletému působení označit za začínající kapelu, a stejně tak nebrojil ani proti zjištění, že skupina F.T. PRIM - moderní trampfolk Brno není z regionu Zlína a okolí, a že začínající kapelou, která by pocházela ze zlínského regionu, není ani kapela 05 a Radeček. Co se týče sdělení F. F. z V., jedná se toliko o poděkování autora sdělení adresované Radiu Haná s.r.o., za dřívější podporu. Toto poděkování však nelze považovat za důkaz uzavření spolupráce žalobce se jmenovaným umělcem do budoucna, a už vůbec ne ve vztahu k vysílání, které bylo předmětem daného licenčního řízení. Již ze samotného data vypracování uvedeného sdělení (4.12.2014) plyne, že sdělení nemůže mít konkrétní vazbu k předmětnému licenčnímu řízení, neboť to v době vyhotovení sdělení ještě nebylo ani vyhlášeno. Jedná se tak pouze o obecné poděkování autora sdělení za podporu, které se mu v minulosti dostalo.

Jak žalobce sám uvedl, při hodnocení naplnění dílčího kritéria „Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“ je žalovaný dle Manuálu povinen posoudit, „*zda si žadatel vytvořil dostatečné podmínky pro splnění deklarovaných záměrů v oblasti původní tvorby, zejména zda navázal příslušné vztahy s odpovídajícími uměleckými partnery.*“ Vytvoření dostatečných podmínek pro splnění deklarovaných záměrů, především pak navázání příslušných vztahů s odpovídajícími uměleckými partnery musí mít nepochybně vazbu na konkrétní licenční řízení, v němž žadatel o licenci tyto skutečnosti prokazuje. Proto je zcela na místě, pokud se žalovaný zabývá nejen obsahem, ale též „stářím“ dokladů, které mu žadatelé o licenci předkládají, neboť i z něj lze důvodně usuzovat na jejich vazbu ke konkrétnímu licenčnímu řízení.

Konstatováním, že sdělení F. F. z V. pochází z roku 2014, tedy žalovaný nezpochybnil, že by jmenovaný byl začínajícím umělcem, jak uvedené konstatování mylně interpretuje žalobce, ale popřel souvislost daného sdělení s předmětným licenčním řízením. Tomuto závěru soud přisvědčuje, a to i s ohledem na nekonkrétní obsah sdělení, které rozhodně neprokazuje uzavření spolupráce mezi žalobcem a jmenovaným umělcem ohledně vysílání, které bylo předmětem licenčního řízení.

Žalobcova argumentace, že ze samotného označení kategorie „začínajících umělců“ je zjevné, že nejde o žádnou předem danou kategorii z hlediska okruhu jí obsažených členů, ale že tato kategorie doznává v čase značných změn, co se týče jejích subjektů, je zcela obecná, a nelze ji tudíž považovat za konkrétní žalobní námitku, z níž by bylo patrné, z jakých skutkových či právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné (§ 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s.). Soud k tomu pouze na okraj uvádí, že pojem „začínající umělec“ považuje za dostatečně jasný a srozumitelný, a stejně tak považuje za nezpochybnitelné, že kapelu působící na české scéně více než dvacet let do kategorie „začínajících umělců“ zkrátka zařadit nelze.

S přihlédnutím k výše uvedenému není možné přisvědčit žalobci, že v licenčním řízení doložil splnění dílčího kritéria „Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“ ve stejném rozsahu jako vítězný uchazeč. Soud dospěl k závěru, že žalovaný řádně posoudil žalobcem předložené doklady a nepřidělení žádného bodu žalobci u tohoto dílčího kritéria v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodnil. Ze strany žalovaného se tedy nejednalo o svévoli či vybočení z mezí daných správním uvážením.

Lze uzavřít, že námitky, jimiž žalobce brojil proti bodovému hodnocení dílčího kritéria „Hudební formát“ a dílčího kritéria „Podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“, neshledal soud opodstatněnými. Nesdílí proto přesvědčení žalobce, že právě on byl v rámci předmětného licenčního řízení úspěšnějším žadatelem, který v nejvyšší míře naplnil zákonná kritéria pro udělení licence, a že licence proto měla být udělena jemu.

Žalobu, která není důvodná, soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. rozsudkem zamítl.

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na

náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. prosince 2016

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Horáková